

Navn:
Henrik Løvschall

Stilling:
Forstander
Idrætshøjskolen
i Århus

Alder: 49 år

Bopæl:
Århus

1. Hvordan gik det til, at du blev forstander på IHÅ?

Jeg var ansat til at lave en international konference på IHÅ i efteråret 2002 og havde fået orlov fra skoleidrætten. Intern uro på skolen endte i et forstander skifte og pludselig pegede alle på mig. Jeg tror jeg kom som den rigtige på det rigtige tidspunkt. I hvert fald har min ledelsesfilosofi skabt utrolig opbakning til mig fra alle på skolen. Det er jeg meget ydmyg og taknemlig overfor.

2. Har du en ledelsesfilosofi?

Jeg har en tyrkerfast tro på, at man kan nå utrolig langt med tillid åbenhed og kærlighed til sine medarbejdere. Vi vil gå igennem ild og vand for hinanden. Det er utrolig vigtigt at have respekt for hinanden, specielt mellem de enkelte forskellige medarbejdergrupper. Det kræver jeg også af eleverne. Derfor vil man også se mig tage et nap med på alle niveauer, når vi har travlt. Det skaber en fantastisk teamspirit. Så giver jeg altid plads til kreative indfald og kan godt lide at pjatte engang imellem, også for at løse op, hvis det bliver for alvorligt. Det sidste ord der er vigtigt er ærlighed. Det gør, at jeg føler mig respekteret, når der en sjældnen gang skal strammes op, for alle ved at der er en grund til det, når jeg gør det.

3. På trods af vigende højskole-elevtal på landsplan har IHÅ i disse år stor elevsøgning, hvorfor?

For det første smed jeg ikke bare alle de gode tiltag væk, der var sat i gang, da jeg overtog forstanderjobbet. Jeg fik arbejdet videre med ideen om at gøre IHÅ international. I dette forår har vi 32 udlændinge fra 13 lande ud af 135 elever. Dermed er vi den største højskole i Danmark. Det er jeg meget stolt af, men kun i hjertet – ikke i nakken. Min tid i eliteidrætten har lært mig at man med hovmod grundlægger det næste nederlag. Hvad nytter det at vinde et topopgør på hjemmebane, hvis man taber til bundholdet ude næste gang. Derfor bliver vi ved med at udvikle IHÅ. Vi har fået eliten tilbage med vore akademier. Danseakademiet er min egen opfindelse og et resultat af byens flotte miljø for moderne dans. Det udfordrende friluftsliv med snehuletur i højfjeldet, skilinjé, spændende rejser, og musiklivet på IHÅ er også med til at skabe en flot tradition, som sidder i de tykke mure. Det skal ikke kun stå i flotte brochurer eller på kulørte hjemmesider. Der er ingen hemmelig opskrift. På IHÅ har jeg en fantastisk lærerstab. Det er den egentlige grund til succes'en sammen med alle de øvrige dygtige medarbejdere.

4. Du var selv elev på IHÅ i 1977.

Kan du nævne nogle episoder eller noget ved opholdet som fik betydning og gjorde indtryk på dig?

IHÅnden er noget helt specielt, som altid har været på skolen – den har haft stor betydning for mig. Jørgen Gaarskjær som håndboldlærer og træningen med Skovbakken gav mig muligheden for

at træne med de bedste. Det var stort. Ellers var det faktisk musikken, drama og teater der betød mest for mig og så det, at vi fik lov til at prøve en masse ideer af. Jeg boltrede mig som en fisk i vandet, når vi selv lavede revyer og Dave Allan Shows. Mine projektleder evner blev grundlagt her sammen med lysten til at blive toptræner.

5. Hvis du i en direkte "TV-tale til nationen" fik 10 min. til at argumentere for højskolernes berettigelse i dagens samfund, hvad ville så være dine hovedpointer?

I et samfund hvor tiden skaber individualister er højskolen endnu mere vigtig end tidligere. Alle seriøse virksomheder har et værdisæt som ofte har sit udgangspunkt i de værdier som højskolen har stået for og formidlet gennem 150 år. Højskolen er en pause i livet, en "timeout" der skaber afklaring og sikrer det rigtige valg. De mennesker der har været forbi en højskole bliver bedre i stand til at udnytte de ressourcer, som der findes i dem selv og i de mennesker de omgiver sig med. Det skaber de bedste resultater i et samfund, hvor alle indgår i en eller anden form for team. Det er fint at nogle har evner og lyst til straks at gå i gang med en videregående uddannelse, men et højskoleophold eller et udenlandsophold skaber gode samfundsborgere, der ofte løfter opgaverne i det danske samfund, hvis største kvalitet er frivilligheden i foreningsverdenen.

6. Idrætshøjskolerne i Oure og Ollerup har et samarbejde om liniefaget idræt med Skårup lærerseminarium. Er det et samarbejde der kunne inspirere IHÅ og Århus by's idrætsuddannelser tror du?

Helt sikkert. Nu er samarbejdet på Fyn også kommet af at Skårup mangler elever. Vi sender fantastisk mange dygtige elever til JCVU og Center for Idræt, men ingen af partnerne har haft ressourcer til at følge op på et formaliseret samarbejde. Men vi er klar med en ansøgning til Højskoleforeningen for at få hjælp til et halvtidsjob med denne dagsorden. Så vi er klar til at sætte initiativer i gang. Det vigtigste for et godt samarbejde er altid de menneskelige relationer og de er gode til begge institutioner.

7. Du har også en fortid som landskonsulent for Dansk Skoleidræt, hvordan tænker du tilbage på den periode?

Jeg havde 9 fantastiske år i Dansk Skoleidræt og sad som landskonsulent placeret meget centralt i det danske idrætsbillede i skoleidrætten. Fantastisk mange søde og engagerede mennesker krydsede min vej. Jeg synes selv jeg gjorde en god gerning ved at være med til at samle kræfterne i "Kroppen i skolen" mellem organisationerne DIF, DGI samt DI og DS, der ofte havde for svært ved at samarbejde. Men her lykkedes det. Morsomt er det også at et hæfte – *Kroppen i skolen* – om dans i skolen, som jeg var projektleder på, endelig er blevet færdigt og måske netop nu er ekstra aktuelt.

Dansk Skoleidræt udviklede sig meget i de ni år, men jeg var jo også en ekstra ressource der blev tilført. Heldigvis er DS stadig i rivende udvikling. En af mine mest vilde ideer var, da jeg besluttede at vi skulle være de første over Storebæltsbroen. Mange sagde, at det kunne vi ikke få lov til, men jeg gik bare til toppen af konsortiet og fik lov til at lade 3500 elever løbe over vestbroen, inden østbroen var færdig. Indimellem kunne Allan Lund og Niels Kildelund sukke dybt når "Konsulen" havde fået en ny idé – men vi havde det sjovt.

8. Du har både spillet og trænet håndbold på højeste plan i Danmark, men også været ofret i en af de mest besynderlige trænerfyringer i landet. Hvad skete der?

Jeg sagde ja til en sidste tørn sammen med Peter Bredsdorff Larsen i Randers for herreholdet. De besluttede at nedlægge herreholdet som sikkert var en fremsynet ide set i bagklogskabens klare lys. De glemte blot at informere os før vi efter 6 uger intensive forberedelser med gode resultater var klar til første turneringskamp. Jeg fik besked over telefonen en dag jeg var i København, men de havde vist glemt, at vi havde en kontrakt. På den tid havde mange trænere ikke styr på disse forhold. Vi kæmpede dog for hele trænerstanden og vores berettigede årsløn og vandt med advokat Jan Børjesons hjælp sagen. En besynderlig udgang på en trænerkarriere uden nedrykninger og fyringer. Men jeg havde da et tilfreds smil på, da jeg fik 8 måneder fri med fuld løn. Siden er forholdene ændret sig meget på det område.

9. Hvad er det sværeste dit lederjob har budt dig?

Det var svært i starten inden vi fik elever nok, at jeg måtte tage afsked med gode kolleger eller sætte dem ned i tid. Men tiden har vist, at det var det rigtige at vi beholdt de fleste og bevarede det brede udbud. I dag er alle næsten på fuld tid.

10. Hvad husker du fra din egen skoletids-idrætstimer som elev?

Jeg var heldig med at have Jørgen Agerskov, formand for Landsforeningen for skoleidræt, som det hed den gang, som en meget engageret idrætslærer. Han "tvang" os til at dyrke redskabsgymnastik, atletik og lære volleyball fra bunden. Vi øvede grundslag i flere måneder, og da vi fik lov til at spille kampe blev det med fine dueller. Vi vandt alt – fodbold, volley og atletik. Bare ikke håndbold som vi var bedst til. Vi deltog aldrig i nogen turneringer. Men jeg synes, det er vigtigt at eleverne stadig får lov at komme til skolestævner. Jeg elskede idræt og min lærer, som jeg heldigvis mødte inden han døde, da vi redigerede et DS materiale sammen.

11. "Hvis man vil idrætten det godt, må man ikke undsige den kritik", er et kendt synspunkt. Hvad er din kritik?

Jeg har i mange år skældt ud over polariseringen i

ungdomsidrætten. Jeg har hånet DBU for at spænde ben for egen talentudvikling ved at kræve de bedste spillere samlet i for få klubber for tidligt pga. af deres kvalifikationskrav til de bedste rækker. Det har betydet at de kreative spillere er kommet ind under alt for stramme taktiske krav for tidligt. I gamle dage sluttede en drengekamp ofte 5-3 – i dag er 0-0 et godt resultat. Nu viser de dog gode initiativer med den nye vej. Det hjalp da Laudrup, Olsen og Bordinggaard sagde det samme. Glæden, legen og målnæsen skal udvikles i ungdomsårene. Det taktiske og fysiske skal doseres løbende men ikke dominere træningen. Det kommer det til, når der kun kræves resultater for at kvalificere sig til næste års elite række. Det er en stor glæde hver gang en lille klub dukker op og skaber et flot resultat af en flok drenge, der har spillet sammen i mange år.

Mit eget forbund DHF brugte mig på et tidspunkt til at råbe op om problemet ved at samle de bedste juniorer i de store klubber. Hvem kan sige nej, hvis en landstræner ringer op. Men resultatet var at når Viborg stjal de 4 bedste fra Vejle/Bredballe, så betød det at 4 andre måtte rykke på 2. holdet i Viborg og de resterende 8 i Vejle/B. stoppede, fordi de mistede de 4 bedste fra holdet. På den måde fik DHF effektivt beskåret en talentmasse på 24 til 12. Og i 15 års alderen er det for tidligt da der stadig er store udviklingsmuligheder i dem alle. Man ved aldrig, hvem der pludselig slår til.

På samme måde har vi set danske talenter syne hen på udskiftningsbænken i damernes håndbold-liga. Derfor skal Viborg også roses i disse spalter for at leje Trine Troelsen ud, så hun kan få spilletid.

12. Du fylder 50 år den 15. marts. Hvordan skal dagen fejres?

Jeg har inviteret til kæmpefest på IHÅ for familie, venner, bestyrelse og medarbejdere på IHÅ. Ikke en fest for at hylde mig, men for at hylde ven-skaberne. Vi holder reception på dagen og fest om lørdagen, hvor højskolens elever fester med senere på aftenen til rockmusik. Men dagen starter med højskolesang og underholdning inden middag og dans til big band.

13. Hvad har "Kroppen i skolen" samarbejdet betydet for dig?

Først og fremmest betød det muligheden for mig som enlig konsulent i Dansk Skoleidræt at få fantastiske faglige kolleger i Conni Haugbølle DIF, Jette Velling Lindholm DGI og Kurt Kristensen DI og senere Ninna Bundgaard DIF – da hun afløste Conni. Vi fik sat gang i de anvendelige tema-hæfter og skabte temauge 41 materialet. Det var et kæmpearbejde for os i redaktionsgruppen, men lykkedes kun ved hjælp af nogle fantastiske ildsjæle i skoleidrætten. Jeg kæmpede længe for at få lov til at lave en pendant til svenske Sweduction, en idrætskonference og fik endelig held med at skabe Idrætslærernes Forum, som stadig kører den dag i dag.

Hvilken folkeskole, efterskole, højskole eller andre institutioner har du været elev / studerende på?

Herningsholmskolen, Herning Gymnasium, Idrætshøjskolen i Århus, Herning Seminarium, starter diplom lederuddannelse på Århus Købmandsskole feb. 2007

Er der en idrætsunderviser du særligt husker, og for hvad?

Jeg har vandret på en vej strøet med dygtige idrætspædagoger, som jeg alle husker for stort engagement, empati og nærvær – se en gang en liste: Jørgen Agerskov, Niels Jørgen Salholt, Jørgen Gaarskjær, Bent Jørgensen, HC Nielsen, Aksel Nørgaard m.fl.

Hvad er dine 3 største idrætslige oplevelser?

I en træningsturnering i Paris 1978 med Skovbakken håndbold spillede jeg mod Borac Banjaluka der var Europa Cup Vindere på det tidspunkt – der fik jeg testet talentet. Julestævnerne i Ollerup i gamle dage og en fodboldtur med Herning Fremads divisionshold til Grønland i 1977.

Har du nogle hobbies udover idrætslige?

Jeg har en sejlbåd, spiller lidt guitar og synger lidt i skolens band samt med Århus Universitet Bigband, når vi selv hyrer dem. Men ellers nyder jeg små løbeture og gåture med Helle.

Hvilket ord/sprog holder du særligt meget af?

Jeg kan godt lide dem der er humoristiske "Kom så drenge – vi har før været bagud og tabt" eller "jo ældre man blir" jo bedre var man", men ellers er min livsfilosofi at "man skal behandle andre som man selv ønsker at blive behandlet".

Er du "fan" af et hold, f.eks. indenfor fodbold eller håndbold?

Jeg var selv med til at samle Århus GF, efter vi var 3 ledere der gik ind og lukkede Århus HK, da de havde skabt et million underskud. Efter 10 år hvor de lokale 1. divisionshold havde holdt hinanden ude af det fine selskab i ligaen, var det med den nye storhal tiden til at slå pjalterne sammen. Det ærgrer mig dog at mine egne drenge Henrik Hansen og Jan Paulsen, som begge havde spillet i VRI, ikke længere er i klubben. Så følger jeg min gamle klub Skovbakkens damehold SK Århus. Jeg holder også med de hvide i fodbold – for jeg synes man skal støtte det lokale. Det var der mange i Århus der kunne lære af.

Kan du komme i tanke om artikler i Focus/TFI, som du har været inspireret eller provokeret af?

Jeg har altid syntes at Focus var et fantastisk godt blad, der var tæt på hverdagen i folkeskolen. Før TFI blev lagt sammen med Focus sagde jeg ofte provokerende, at de burde lægges sammen og kaldes: Focus – et tidsskrift for idræt. Så skete det. Med næsten dette navn. Og det er godt for begge blade. I gamle dage var TFI for meget tvunget til at bringe faglige indlæg på et niveau der intet havde med virkeligheden i folkeskolen at gøre og Idræt i skolen skulle så være supplement med idé og aktivitets- og kampagne informationer som det er i dag.

Hvis du frit kunne vælge en frokost "date" mellem alle verdens idrætsstjerner, hvem skulle det så være?

Zidan – så ville jeg bede om "the true story" og give den videre til min bror der er DR journalist.